

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **J. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. 9. 2012, č. j. 28 Ad 25/2011 – 31,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 7. 2. 2013 kasační stížnost žalované (dále také stěžovatelka) spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Kasační stížnost byla stěžovatelkou podána včas, když jí byl napadený rozsudek krajského soudu doručen dne 28. 1. 2013 a kasační stížnost byla u krajského soudu podána dne 4. 2. 2013. Blanketní kasační stížnost byla doplněna o důvody kasační stížnosti podáním stěžovatelky doručeným soudu dne 8. 3. 2013. Věcně stěžovatelka zpochybňuje závěry krajského soudu týkající se započtení doby zaměstnání žalobce v II. pracovní kategorii.

Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatelka odůvodnila tím, že pokud by k přiznání odkladného účinku nedošlo, musela by vydat nové rozhodnutí, v němž byla nucena respektovat závěry krajského soudu obsažené v napadeném rozsudku. Ten by však v dalším řízení mohl Nejvyšší správní soud zrušit a krajský soud by pak, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu, mohl ve věci rozhodnout zcela opačně, což by mělo za následek „obživení“ původního rozhodnutí stěžovatelky. Nastala by tak situace, kdy by vedle sebe stála dvě opačná rozhodnutí v téže věci. Taková situace je podle názoru stěžovatelky existujícími procesními instituty neřešitelná a vedla by ke vzniku nepoměrně větší újmy, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

K návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřil žalobce tak, že s ním souhlasí a ztotožňuje se v této věci s argumentací stěžovatelky. Žalobce má za to, že je třeba zachovat právní jistotu účastníků řízení a nepřiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by podle žalobce skutečně mohla být způsobena větší újma než jeho přiznáním.

Zákonem č. 303/2011 Sb. kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, došlo s účinností od 1. 1. 2012 i ke změně úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku v § 73 s. ř. s. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), nýbrž stačí pouze poukázat na nepoměr mezi následkem (slovy zákona „újmou“), který by vznikl žalobci nepřiznáním odkladného účinku a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podmínky pro přiznání odkladného účinku tak byly citovanou novelou s. ř. s. zmírněny.

Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů vyplývajících z § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s., tj. :

- 1) nepoměrně větší újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a zároveň
- 2) absenci rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Je-li odkladný účinek přiznán, pozastavují se ty účinky napadeného správního rozhodnutí, které z povahy věci pozastavit lze (tj. uložené právní povinnosti nelze vynucovat, přiznaná oprávnění nelze uplatňovat, odejmutá oprávnění zůstávají zachována, atd.).

Vzhledem ke shodnému návrhu účastníků řízení dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v souzeném případě splněny. Jelikož se žalobce ztotožnil s argumentací stěžovatelky o existenci hrozby vzniku nepoměrně větší újmy v případě nepřiznání odkladného účinku, než jaká by vznikla v případě přiznání odkladného účinku, zdejší soud dále tuto podmínku nezkoumal, protože zde nejsou třetí osoby, kterým by přiznání odkladného účinku mohlo způsobit újmu. Zabýval se však otázkou, zda by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud však neshledal, že by přiznání odkladného účinku v daném případě bylo v rozporu s nějakým důležitým veřejným zájmem a ani žalobce žádný takový netvrdil. I tato podmínka přiznání odkladného účinku kasační stížností je tak splněna.

Protože obě zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku byly splněny, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Rozhodnutí o přiznání odkladného účinku zároveň v žádném případě nepředjímá výsledek řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2013

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu